

(Kort bemærkning).

Lohmann (S):

Kunne hr. Svend Erik Hovmand ikke komme med bare ét argument, der vitterligt kunne tælle? Da vi havde dette forslag til første behandling, måtte ministeren henvise til noget, der lå nede i Sønderjylland, og som overhovedet ikke havde en pind med det her at gøre.

Hr. Svend Erik Hovmand, hvis det er sådan, at der er lavet en lokalplan for området – og det er dér, der er et problem – skal naboerne i så tilfælde ikke have indflydelse på, hvad der sker i deres omgivelser?

Leif Hermann (SF):

Egentlig er jeg lidt ked af, at miljøministeren ikke medtog socialistisk folkeparti i sin opregning over partier, som han er ked af ikke kan medvirke til forslaget, men det må jeg jo prøve at leve lidt med og så forklare, hvorfor vi går imod det.

Det er selvfølgelig i vidt omfang af nøjagtig de samme årsager, som det radikale venstre og socialdemokratiet angiver. Der er ikke tale om, at de hensigter, som ministeren snakker så meget om, og som hr. Svend Erik Hovmand også har på hjerte, kan imødekommes med dette lovforslag. Der er ingen dokumentation for, at den gældende lovgivning skulle have virket hindrende for nogen aktiviteter i landsbyerne, og dér skal man nok lægge mærke til, at dette lovforslag vedrører områder, der er dækket af landzonelokalplaner, det vedrører ikke andet.

Så taler ministeren om, at vi i de kommende år må se, at en lang række landbrugsbygninger vil komme til at stå tomme og derfor være brugbare til andet formål. Ja vel, men hvordan kan ministeren garantere for, at disse landbrugsbygninger kommer til at ligge inden for landzonelokalområderne? Det kan ministeren overhovedet ikke garantere, og jeg kan dårligt forestille mig, at man, hvis der skulle ske et skifte i udnyttelsen af en tom landbrugsbygning, ville komme i den situation, at man ville give sig til at lave lokalplan for den pågældende landbrugsbygnings aktiviteter.

Hr. Svend Erik Hovmand siger, at dette er en meget alvorlig sag, men hvad mener han i grunden med, at det er en alvorlig sag? Forestiller hr. Svend Erik Hovmand sig, at den

økonomiske udvikling i dette land på grund af dette forslag – hvis det blev vedtaget – ville komme til at gå væsentlig hurtigere, end det er tilfældet i øjeblikket? Det lyder lidt usandsynligt, at landsbyerne pludselig skulle kunne gå hen og udgøre et økonomisk kraftcentrum i den økonomiske udvikling. Det lyder endda meget usandsynligt.

Endelig skal det siges, at de kvaliteter, vi har i og omkring landsbyerne, er særdeles væsentlige for socialistisk folkeparti, og derfor finder vi, at der skal en ekstra indsats til og også den ekstra sikring, som adgangen til at klage efter by- og landzoneloven udgør. Denne ekstra sikring har selvfølgelig også noget at gøre med at fastholde beskyttelsen af de områder, der grænser op til landsbyerne, nemlig det åbne land, herunder også anvendelsen af de nedlagte landbrugsejendomme.

Så skal jeg for fuldstændighedens skyld sige til sidst, at vi har ikke noget imod, at man, sådan som det i øvrigt også er muligt i dag, anvender nedlagte landbrugsejendomme til andet end landbrugerhverv, og det har vi også givet udtryk for i betænkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 61 (KF, V, CD, KrF og FP) stemte for, 66 (S, SF, RV og VS) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om Danmarks biblioteksskole.

(Fremsat 13/12 84. Første behandling 16/1 85. Betænkning 30/4 85. Ændringsforslag af 30/4 85 uden for betænkningen af Tinning (VS)).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Tinning (VS) (se nedenfor):

Ændringsforslag

Af *Tinning* (VS):

Til § 3

Paragraffen udgår.

Bemærkninger

Den foreslåede § 3 indebærer, at kulturministeren kan bestemme, at der etableres videregående studier for bibliotekarer og andre, der er fagligt ligestillede med disse.

Det blev antydnet under 1. behandling og er blevet krystalklart under udvalgsarbejdet. Ministeren ønsker ikke at give én eneste oplysning om, hvad denne meget vidtgående bemyndigelsesbestemmelse skal bruges til. En anden mulighed er naturligvis, at ministeren heller ikke selv ved det.

Uanset hvilken af delene der måtte være korrekt, må bemyndigelsen fjernes. Et sådant skridt kan forhåbentlig medvirke til at kaste lidt dagslys på planerne om udvikling af videregående studier for bibliotekarer m.v.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Qvist Jørgensen (S):

Socialdemokratiet beklager, at regeringspartierne og de radikale ikke kan stemme for vores ændringsforslag om en udvidelse i forbindelse med denne lov om biblioteksskolen. Det handler jo om at sikre landets mindste biblioteker bare lidt bedre mulighed for at kunne sende personalet, typisk bibliotekar D.B., på vigtig efteruddannelse.

Ligeledes må vi beklage, at det endnu ikke er lykkedes at skaffe tilslutning fra de netop nævnte politiske partier til den demokratisering, vi sammen med SF lægger op til med § 5. Vi har fundet det rigtigt, at loven tilføres en revisionsparagraf, ud fra flere motiver, hvoraf det vigtigste er, at det har knebet for udvalget at få egentlig viden om, hvorledes det nye system tænkes gennemført i praksis.

Vi vil holde øje med, om lovens intentioner bliver opfyldt, og vi synes egentlig godt, man kunne have tilsluttet sig det og dermed også tilsluttet sig vort ønske om at få en revisionsparagraf indført.

Endelig skal jeg sige, at vi tager afstand fra VS' formuleringer vedrørende § 3, uanset at vi meget vel forstår VS-intentionerne med ændringsforslaget.

Jeg skal sluttelig meddele, at vi vil stemme for ministerens forslag om beskyttelse af bibliotekarstillingen, således at det fremover kommer til at hedde bibliotekar D.B.

Povl Brøndsted (V):

En af de ting, der næsten har været drøftet mest i forbindelse med behandlingen, er, om der skulle have været et ændringsforslag om ikrafttrædelsestidspunktet for loven. Jeg er meget glad for, at vi er kommet hertil, og at dette forslag ikke er blandt ændringsforslagene. Jeg tror, det er væsentligt for at få en god start på den nye ordning for biblioteksskolen, at der ikke nu bliver en årgang, der kommer til at starte under den gamle lov, og så bliver de faktisk gammeluddannede på det tidspunkt, hvor de er færdige, fordi næste hold da er 3 år henne.

Vi er tilfredse med, at vi er kommet så langt, vi er glade for, at det nu kan blive alvor, og vi glæder os også til, at vi kan få lejlighed til at se de studieplaner, som vi måske godt kunne have ønsket at have haft lidt mere kendskab til under udvalgsarbejdet. Men med vor viden om, at man er i gang med studieplanerne og regner med at kunne være klar til at sætte den nye lov i kraft ved næste uddannelsesårs begyndelse, kan vi sige, at det er godt.

Endelig siger vi ja til betegnelsen D.B. som et kendemærke for fremtidige bibliotekarer, men vi går imod de tre andre ændringsforslag, nr. 2, 3 og 4, idet vi ikke mener, der er behov for disse.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt som en kommentar til det, hr. Povl Brøndsted sagde om, at der ikke er kommet noget ændringsforslag om ikrafttræden, sige, at grunden til, at der ikke er kommet et ændringsforslag om ikrafttræden, er, at vi af alle, der har besøgt udvalget eller skrevet til udvalget, uanset om de har været kritiske over for uddannelsen eller ikke været kritiske, har fået at vide, at de synes, at loven kunne træde i kraft nu.

Jeg skal ikke skjule, at jeg er ængstelig ved, at loven træder i kraft nu, for selv om

[Ingerlise Koefoed]

man, som hr. Povl Brøndsted siger, er i gang med studieplanerne, ved vi jo, at der skal ske omplacering af mange lærere, som skal flyttes fra tredje semester til første semester. Vi ved, at der skal laves nyt lærebogsmateriale, og vi ved, at der i øvrigt er stor usikkerhed om, hvordan uddannelsen skal være ud over det første år. Så jeg synes sådan set ikke, at vi på det område kan føle os nær så beroligede og nær så tilfredsstillede, som hr. Povl Brøndsted øjensynlig synes.

Jeg vil også godt tage afstand fra hr. Povl Brøndsteds udtalelse om »gammeluddannede« bibliotekarer. Jeg synes, det er en håb imod de bibliotekarer, der dog stadig væk de næste 3 år skal følge den gamle uddannelse, på forhånd at erklære, at de er yt, som man siger på nudansk, bare fordi de ikke har fået den nye uddannelse, som vi i øvrigt ikke ved så forfærdelig meget om.

Jeg vil i denne forbindelse sige, at der af nogle af de mennesker, der har besøgt udvalget, er blevet stillet spørgsmål om de 2,5 mill. kr., der er i lovforslaget, og som vi har betragtet som sikre og aftalt imellem kulturministeren og den øvrige regering, for sådan gør man jo. Der er blevet rejst tvivl om, hvorvidt de penge eksisterede, hvorvidt det var rigtigt, at de ville blive bevilget. Vi har pænt sagt, at det tror vi da, for vi tror ikke, at man skriver sådan noget i et lovforslag, medmindre der er enighed om det, men jeg vil godt bede ministeren om heroppefra at bekræfte, at vi har ret, altså at pengene vil blive taget over finansloven næste år. At vi ikke ved, hvor de kompenserende besparelser skal foretages, er en anden sag, men det må vi jo finde ud af under finanslovbehandlingen.

Med hensyn til ændringsforslagene vil jeg sige, at vi beklager meget, at den mulighed, der var i den tidligere biblioteksskolelov, for, at der kunne gives vikargodtgørelse for bibliotekarer, der var på længerevarende efteruddannelse, er faldet væk. Den faldt midlertidigt væk i 1979, og den er faldet helt væk nu. Vi har ønsket med vores ændringsforslag at sikre, at man i hvert fald havde kunnet tilgodese de små biblioteker, både folkebiblioteker og forskningsbiblioteker, hvor det vil være meget vanskeligt at undvære bibliotekarer, og hvor det også ofte vil være meget svært at finde penge på budgettet til vikarer.

Vi er tilfredse med, at bibliotekarerne for fremtiden har fået beskyttet deres titel, så de kan kalde sig bibliotekar D.B. Udvalget har nok syntes, at det var lidt morsomt, måske lidt mystisk, at man var så ivrig efter det. Jeg synes, det er helt rigtigt. Jeg synes, det er vigtigt, at folk, der har en bestemt uddannelse, har en beskyttelse af den titel, der siger, hvad det er for en uddannelse, de har.

Spørgsmålet om, at man nu skal ansætte en undervisningsleder, at man nu skal ansætte en administrator ved Danmarks biblioteksskoles Ålborgafdeling, havde vi oppe i forbindelse med førstebehandlingen, og jeg føler det urimeligt, at man ikke kan fortsætte den hidtidige måde at klare administrationsproblemerne på. Den har fungeret helt tilfredsstillende, og jeg ser ikke nogen som helst grund til, at man skal stramme op på et punkt som dette, og jeg føler det som en opstramning og som en hierarkisering af ledelsesstrukturen på Danmarks biblioteksskole.

Grunden til, at vi har ønsket en revisionsparagraf indsat, er, at vi føler, at der er så stor usikkerhed på grund af de manglende studieplaner, at det ville være rimeligt, at man fik en revisionsparagraf. I udvalget blev der rejst den indvending, at det var for hurtigt at revidere uddannelsen, når der kun var gået 4 år, det vil sige én årgang. Det kunne jeg godt have været enig i, men jeg hørte ikke et ændringsforslag, og derfor har vi oprettholdt vores forslag. Skulle nogen efter dette synes, det var en god idé, at vi sagde 6 år eller 8 år, er de meget velkomne til at komme herop og sige det.

Med hensyn til ændringsforslaget fra VS vil jeg sige, at det kan vi ikke tiltræde fra SFs side. Vi føler, det er vigtigt, at der i denne lov står, at der kan – selv om der kun står »kan« – etableres efter- og videreuddannelser. Vi finder det selvfølgelig også beklageligt, at vi ikke har kunnet få noget mere at vide om, hvad det er, der skal indgå i de efter- og videreuddannelser. Derfor vil jeg spørge ministeren, om hun vil love kulturudvalget, at det, når der foreligger noget nærmere, når der f.eks. bliver nedsat et udvalg, eller når man går i gang med at diskutere efter- og videreuddannelser, bliver holdt orienteret.

Larsen-Ledet (RV):

[Larsen-Ledet]

Det foreliggende lovforslag indebærer en fornuftig ajourføring og udbygning af biblioteksskolens hidtidige virksomhed. Det er sandsynliggjort under udvalgsarbejdet, at det forberedende arbejde, planlægning m.v., er så langt fremme på biblioteksskolen og i kulturministeriet, at de nye studieplaner kan tages i brug med virkning fra 1. september 1985.

Vi finder det derfor afgørende, at rammerne nu lægges fast for skolens virksomhed, og at den usikkerhed, der i de seneste år har været om Danmarks biblioteksskole og dens afdeling i Ålborg, bliver definitivt fjernet.

Vi finder, at det er et lovforslag, som er operativt, og som samtidig åbner rimelige muligheder for, at biblioteksskolen kan udvikle og tilpasse sine uddannelser, såvel grunduddannelser som efter- og videreuddannelser og øvrige faglige aktiviteter, til nutidens og fremtidens behov.

Vi kan tilslutte os den bevillingsramme, der er knyttet til forslaget, og vi lægger vægt på, at det, så vidt det overhovedet er muligt, tilstræbes, at rammen opretholdes i de kommende år.

Vi ser i den forbindelse gerne, at biblioteksskolen får mulighed for at realisere de tanker og perspektiver, der er indeholdt i § 3, om at etablere videregående studier for bibliotekarer og andre, der er fagligt ligestillede med disse. At der herved kan blive tale om en omprioritering af den givne ramme, finder vi ikke utænkeligt.

Vi ser ikke nogen modsætning mellem en rolig og velplanlagt udbygning af de videregående biblioteksfaglige studier og skolens øvrige aktiviteter. Tværtimod mener vi, at en sådan faglig udbygning giver faglige perspektiver for de eksisterende uddannelser og kan bidrage til at højne kvaliteten af disse uddannelser og samtidig giver muligheder for samarbejde med videregående uddannelsesinstitutioner under undervisningsministeriet. Her er der som bekendt stor interesse for såvel kulturformidling som information og dokumentation med tilhørende systemudvikling. Vi er af den opfattelse, at Danmarks biblioteksskole må kunne gå ind i denne udvikling på lige fod.

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til mindretalsforslagene fra udvalget.

Generelt vil jeg sige, at vi i det radikale venstre ikke er urolige for, at den nye, fælles

bibliotekaruddannelse vil betyde en uheldig omprioritering af det folkebiblioteksorienterede til fordel for det erhvervs- og informationsorienterede. Meningen med den nye fællesuddannelse er som bekendt, at bibliotekaruddannelsen ønskes gjort bredere end den nuværende.

Det radikale venstre har ikke kunnet tilslutte sig mindretallets ønske om, at undervisningslederen i København og afdelingslederen i Ålborg skal vælges. Vi finder, at den af ministeren foreslåede ordning sikrer den bedste administrative dækning af de omhandlede funktioner. Da det i øvrigt forudsættes, at de pågældende ligesom andre administrerer inden for rammerne af den fastsatte styrelsesordning, finder vi ikke, at der hermed er tale om fare for demokratiet på biblioteksskolen, hverken i København eller i Ålborg.

Endelig om vikarpuljen: vi er efter nøje vurdering af den opfattelse, at en vikarstøtteordning som den af mindretallet foreslåede uanset de gode intentioner ikke bør indarbejdes i forslaget. Vi kan godt se, at der er problemer med hensyn til at blive frigjort til efter- og videreuddannelse, ikke mindst for mindre institutioner, men vi mener ikke, at den tidligere ordning kan eller bør genindføres, som de bevillingsmæssige forudsætninger nu ser ud.

Vi finder imidlertid anledning til over for dem, der har ansvaret for bibliotekerne og deres bevillinger, at understrege, at behovet for efter- og videreuddannelse ikke bør glemmes, og det gælder såvel uddannede som ikke-uddannede medarbejdere på bibliotekerne.

For så vidt der kan skaffes yderligere midler til at sikre biblioteksskolens aktiviteter i de kommende år, finder vi, at disse ressourcer bør gå direkte til en udbygning af skolen og dens virksomhed.

Derfor anbefales forslaget til vedtagelse med det af ministeren stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Larsen-Ledet sagde, at det radikale venstre fandt ingen grund til, at afdelingslederen og undervisningslederen ved biblioteksskolen skal vælges. Jeg vil godt gøre op-

[Ingerlise Koefoed]

mærksom på, at der her ikke er tale om noget nyt, men om at bevare en eksisterende praksis.

Jeg kunne godt tænke mig, at enten ministeren eller hr. Larsen-Ledet eller nogle af de andre, der går ind for denne ændring, kunne forklare mig, hvad grunden er. Det har fungeret udmærket. Vi har ikke hørt nogen klager over det, og vi har heller ikke hørt, at ministeren eller andre synes, at det er gået dårligt. Hvorfor i alverden vil man fjerne en demokratisk procedure til fordel for en mindre demokratisk, når der sådan set er erfaringer for, at den demokratiske kan fungere?

Tinning (VS):

Det er en forpjusket omgang, vi efterhånden står med på dette område. Det drejer sig om etablering af en ny uddannelse, som vi stort set ikke kender indholdet af, for det har der ikke været tid til at lave endnu, og studieplaner og den slags kommer på et senere tidspunkt og i hvert fald på et tidspunkt, hvor vi har været nødt til at sige: nu sætter vi i gang – uden egentlig at vide, hvad det er, der sættes i gang. Det eneste, vi har at læne os op ad, er ministerens forhåbninger om, at det her bliver nok en meget god uddannelse, og det er ikke just betryggende.

Med hensyn til ændringsforslagene er det forpjuskede også det mest iøjnefaldende. Der, hvor man har kunnet samle et markant flertal, er på et område, hvor det ikke koster en krone at foretage sig noget som helst, nemlig at beskytte bibliotekartitlen. Det synes vi er ganske udmærket at gøre, men det er meget sigende, at det er det eneste, der har kunnet opnå flertal for.

Ellers har SF og socialdemokratiet forsøgt at strække sig meget vidt, forsøgt at være rimelig realpolitiske og f.eks. vedrørende vikarspørgsmålet, mener vi, skåret kravet så meget ned, som det overhovedet kunne forsvares, hvis der stadig skulle være tale om et krav. Vi støtter naturligvis også det ændringsforslag. Det er igen meget sigende, at hvor imødekommende man end har vist sig, når man åbenbart aldrig i denne sag længere med det radikale venstre end en stor pose forståelse, og det kan vi som bekendt heller ikke bruge til noget som helst.

De øvrige ændringsforslag, der drejer sig dels om at lade være med at forringe de de-

mokratiske ordninger inden for området, dels om at indsætte en revisionsbestemmelse, kan vi også støtte.

Jeg er ked af de bemærkninger, der har været om vores eget ændringsforslag fra SF og fra det radikale venstre, ikke fordi jeg er ked af, at vi ikke kan få støtte, men fordi det var så svært at forstå, hvad det egentlig var, man sagde.

Hr. Qvist Jørgensen sagde, at intentionerne kunne man fra socialdemokratiets side være meget enig i, men formuleringerne kunne man ikke rigtig lide, så derfor stemte man imod.

Fru Ingerlise Koefoed syntes, at det var rart, der stod et eller andet om videregående studier for bibliotekarer og andre, der er fagligt ligestillede med disse. Ja, det er muligvis meget rart, at der står et eller andet, men jeg vil godt sige: vores forslag er selvfølgelig ikke stillet, fordi vi ikke vil have for meget videreuddannelse, fordi vi ikke vil have for meget efteruddannelse og sådan noget. Vi synes, det er udmærket, at der også gives mulighed for videreuddannelse på dette område. Det eneste, vi har gjort, er at sige: skulle vi ikke, inden vi blankt accepterer enhver form for videreuddannelse, bede om at få at vide, hvad det egentlig er, det drejer sig om?

Jeg synes selvfølgelig, det er et udmærket krav, som fru Ingerlise Koefoed antydede, at vi beder kulturministeren sige til, når kulturministeren laver noget ovre i sit ministerium, men det hører trods alt til rimelig god opførelse eller administrationspraksis at underrette udvalget om væsentlige skridt, der tages inden for områder, hvor udvalget har været interesseret, så det er der sådan set ikke noget nyt i. Vi skal vel under alle omstændigheder have det at vide, når kulturministeren forbereder og igangsætter f.eks. et 2-årigt videregående studium.

Det, jeg var ude efter, var blot at få sikret, at vi, inden vi giver en fuldstændig blank, fuldstændig ubeskrevet, fuldstændig ukontrollerbar bemyndigelse til ministeren, får bare en lille smule at vide om, hvad det er, ministeren har tænkt sig. Vi har forsøgt ved spørgsmål under førstebehandlingen, ved spørgsmål i udvalget, på alle tænkelige måder at få noget at vide om, hvad det er, ministeren tænker sig. Enten ved ministeren det ikke, eller også mener ministeren, at der er andre ting, det er vigtigere at fortælle udval-

[Tinning]

get om, og så får vi bare ikke noget at vide. Jeg ved ikke, hvad det er, det drejer sig om i dette tilfælde.

Til sidst skal jeg sige, at vi tror nok, det er en god idé at få igangsat denne nye uddannelse, men vi har, ligesom det er udtrykt i betænkningens bidraget fra SF og socialdemokratiet, stor frygt for, hvad det egentlig er, der kommer ud af det, i hvor høj grad man bliver i stand til at fastholde de kulturformidlende og de folkeoplysende aspekter i uddannelsen, ikke mindst det krav, som også er blevet stillet fra nogle studerende på biblioteksskolen, om, at kulturformidling ikke skal være en tilvalgs mulighed, men skal indgå som en obligatorisk og en vigtig del af grunduddannelsen. Det er et krav, vi synes er meget vigtigt, men vi ved godt, at det ikke er i denne omgang. Studieplanerne vil blive lavet, når vi har vedtaget og igangsat uddannelsen.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Bare den korte bemærkning til hr. Tinning, at hvis han havde skrevet det, han netop har sagt, havde det måske været lidt nemmere for os at gå ind i ændringsforslaget uden for betænkningen til § 3. Jeg synes, at vi fik en klaring, som vi ikke kan finde i bemærkningerne til ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Nu gør det ikke specielt meget, for uanset hvad vi når frem til, kan der jo ikke blive et flertal, for hr. Larsen-Ledet har lukket for posen. Jeg vil da godt i al almindelighed anbefale hr. Qvist Jørgensen, hvis jeg er så arbejdspresset, at jeg ikke når at fortælle helt eksakt, hvad meningen er, at han lige checker, om det skulle være sådan, at VS er imod enhver form for videre- og efteruddannelse på området. Det er vi ikke, og det kan ikke være så overraskende. Lad os ikke gøre nogen stor sag ud af så lidt, men bare sige, at vi må håbe, at vi kan finde ud af det senere.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Tinning, at det er min opfattelse af procedurerne her i folketin-

get, at skulle ministeren på et tidspunkt finde på et eller andet, som et flertal her i salen ikke syntes hørte til under efteruddannelserne for bibliotekarer, så ville vi da have den mulighed at tage det op og pålægge ministeren, at det kunne altså ikke nytte noget.

Jeg ved godt, at det kan være svært i øjeblikket med det radikale venstre, som ikke ved, om de skal gå til den ene eller den anden side og derfor ofte, men ikke her, vælger ingen steder at gå, men man har da lov at håbe, at tingene ændrer sig en dag, så man kan få et rimeligt flertal imod urimelige beslutninger. Hermed har jeg altså ikke sagt, at ministeren vil tage urimelige beslutninger på dette område, for det håber jeg da ikke. Skulle hun gøre det, tager vi det op.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Ja, håbet er jo lysegrønt, og selvfølgelig kan man håbe, at det en dag ændrer sig så meget i det radikale venstre, at de begynder at opføre sig fornuftigt mod ufornuftige beslutninger, og man kan håbe, at ministeren vil lade være med at foretage sig noget, som er ufornuftigt, og man kan for så vidt håbe alt muligt andet, hvis man har lyst. Det, der har været hensigten med vores ændringsforslag, var som sagt at sikre, at vi vidste noget om planerne for de videregående uddannelser, inden de blev iværksat.

Selvfølgelig er det rigtigt, så langt er vi enige, at en af procedurerne her i folketinget kan beskrives ved, at det er muligt for et flertal at træffe en beslutning, men i det øjeblik kulturministeren faktisk igangsætter udviklingsarbejde omkring videregående studier, måske oven i købet igangsætter studierne, ved fru Ingerlise Koefoed også, at så er det anderledes vanskeligt at få stukket en kæp i det hjul, der ruller, end det er at være med til at præge arbejdet fra starten.

Det har bl.a. at gøre med, at det parti, der på mange måder er tungen på vægtskålen herinde, ikke kan lide i al offentlighed at genere ministrene alt for meget. De, der har fulgt med i sagen om humanistbekendtgørelsen, der løber lige nu, vil vide præcis, hvad jeg taler om. Hvorfor er det så svært at få gjort noget ved den sag? Jo, fordi det skete og blev iværksat, før der blev konstateret et flertal herinde for – vi var imod – og det er

[Tinning]

den type situationer. Jeg ønsker ikke på nogen måde at sammenligne kulturministerens fremfærd med undervisningsministerens, selv om der på visse punkter kan være ligheder, men det er præcis den type situationer, jeg mener det kunne have været vigtigt at undgå, og det må vi så prøve fremover.

Poulsgaard (FP):

Ja, nu er vi snart millionærer i offentligt ansatte. Det nærmer sig. Det vil sige, at den dag nærmer sig, hvor denne regering må til at tage sig sammen og skære lidt ned på de offentlige udgifter. Derfor har vi i vores betænkningsskole skrevet, at vi bør nedlægge biblioteksskolen. Det var den vej, man skulle være gået, fremfor den udvidelse, der nu finder sted. Er der ét eneste land i hele verden, der har en bibliotekaruddannelse som Danmark? Hvis de så endda skulle uddannes til at kradse nogle penge ind.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge: hvornår kommer der en afgift på at låne bøger? Når man ser, hvad folk har råd til at betale for at leje videofilm; det er jo 30, 40, 50 kr., de gladelig smider på disken hver aften. En videofilm varer en time, måske halvanden time. En bog kan vare flere timer. Så her kunne man virkelig spare. Men nej, det er ikke det, man vil.

SF er et parti i rivende fremgang, og det er jo et parti, der går ind for lighed, frihed og broderskab og alle de dyre, pæne ord, også socialisme – hvor meget socialisme der nu ligger i, at bibliotekarer skal have beskyttet deres titel og det nu skal være så fint. Det synes jeg ikke har ret meget med lighed at gøre.

Jeg kan ikke huske det, men har ladet mig fortælle, at op til 1920'erne kunne en almindelig degn klare den ekspedition, der var på et bibliotek. Nu skal man simpelt hen være – jeg ved ikke, hvad man skal være.

Det er et luksusforslag. Det er et overflødig forslag. Desværre er ministeren indstillet på, at den slags ting skal fremmes og støttes. Man kan selvfølgelig sige tak til de radikale. De er knap så tossede her, som de er i andre sager, men det er selvfølgelig en meget, meget lille trøst.

Vi kan ikke blive ved med at skære ned alle mulige steder og ét eneste sted ukontrollabelt blive ved med at pøse penge ud, nem-

lig til kulturformidlingen. Men det betyder selvfølgelig ingenting for fru Ingerlise Koefoed. Hun sagde heroppefra ganske friskt og frejdigt, hvis jeg hørte helt rigtigt: vi skal bruge 2½ mill. kr.; vi ved ikke, hvor de skal komme fra, men det finder vi bare ud af. Det er jo en måde, man kan reagere på, men det er ikke den måde, vi vil reagere på. Derfor stemmer vi selvfølgelig imod hele mo-levitten.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Bortset fra den sidste taler synes jeg da, at jeg allerede her ved anden behandling kan takke for den relativt positive modtagelse, lovforslaget har fået.

Der er især to emner, der har beskæftiget udvalget og dermed naturligvis mig. Det ene er spørgsmålet om, hvorvidt det for fremtiden skal være EDB-operatører, folk møder, når de kommer ind på et folkebibliotek. Det er allerede understreget flere gange, men jeg vil gerne benytte lejligheden ved anden behandling til at gentage, at jeg bestemt mener, at vi taler om en udvidelse på det informationstekniske område og erhvervstekniske område, men samtidig er det meget væsentligt at fastholde det kulturformidlende og det folkeoplysende arbejde på folkebibliotekerne. Man skal stadig væk kunne snakke om ganske almindelige bøger med sin bibliotekar.

Endvidere har udvalget selvfølgelig udtrykt nogen bekymring for, hvorvidt man kunne nå at få denne uddannelse til at træde i kraft pr. 1. september. Jeg må svare hertil, at når skolens ansvarlige ledelse mener, det er muligt, og når man siger, at en endelig studieplan vil foreligge i juni måned, og når man samtidig fremhæver, at der er så mange fordele forbundet med denne nye ordning, at man ønsker, den skal træde i kraft, og man finder det forsvarligt, så synes jeg som minister, at jeg må henholde mig til det, og så tror jeg naturligvis på, at det går.

Med hensyn til det ændringsforslag, der er stillet; kan jeg sige, at denne regering i lighed med den tidligere regering ikke har anset det for muligt at give de 5 mill. kr., det ville koste at yde vikargodtgørelse. Der kunne være megen sympati herfor, og jeg kan i og for sig godt forstå, at der er nogle, der foreslår, at man til de mindre biblioteker skal afsætte

[Ministeren for kulturelle anliggender]

mindre beløb, men det må fortsat være min holdning, at vi skal yde de 2,5 mill. kr., som jeg kan bekræfte over for fru Ingerlise Koefoed at der er enighed om i regeringen at afsætte på finanslovsforslaget for 1986. Vi har ikke følt, at der kunne afsættes 1 mill. kr. mere, endsige 5 mill. kr., til vikargodtgørelse. Det svarer altså vældig godt til, hvad den tidligere regering fandt.

Med hensyn til ændringsforslaget om valget eller udnævnelsen af afdelingslederen og undervisningslederen må jeg sige, at fru Ingerlise Koefoed naturligvis har ret i, at det, der sker nu, er en ændring, og at SFs forslag ikke er en ændring. Jeg vil begrunde det med, at man fra faglig side mener, at ansvarsområdet og arbejdsområdet for disse to personer vil blive så meget mere omfattende, at de ikke kan nøjes med at få arbejdstidskompensation eller en nedsættelse af undervisningsforpligtelsen. Man bør have nogle fuldtidsansatte, der kan tage sig af disse opgaver. Det er det naturligvis svært for en minister, vel også for et folketingsflertal, at vurdere, men jeg har henholdt mig til, at man har ment, at disse stillinger skal være fuldtidsstillinger, at de vil få større opgaver, og det synes jeg at jeg må respektere.

Der er stillet et ændringsforslag om revision. Jeg havde i og for sig ikke spor imod, at vi satte en revisionsbestemmelse ind i loven. Jeg må bare sige, at jeg synes, den er lidt svær at fastsætte. Uddannelsen skal nu gå i gang. Bibliotekarerne skal have lejlighed til at gennemgå uddannelsen; det tager nogle år. Man skal vel også have nogle år til at vurdere, hvorledes det er gået disse bibliotekarere, hvordan, om jeg så må sige, afsætningen er blevet, hvilke opgaver de rent faktisk løser, før man kan vurdere den nye uddannelse. Så når vi ved hurtig hovedregning frem til en bestemmelse om revision i 1993 eller 1994, og det synes jeg ærlig talt ser lidt fjollet ud. Der er jo ingen, der forhindrer nogen i at spørge eller stille forslag om ændringer; det ved vi jo alle sammen.

Med hensyn til det ændringsforslag, hr. Tinning har stillet om overbygningsuddannelsen, må jeg sige, at jeg har meget svært ved at forstå hr. Tinnings argumentation. Man kan have mistillid til en ministers intentioner, man kan have manglende tro på, at ministeren vil leve op til et eller andet, men man kan dog ikke dømme på forhånd og

sige, at den overbygningsuddannelse vil vi hellere undvære, for vi ved jo aldrig, hvad der bliver sat i gang.

Det, der er tale om, er, at vi sætter en løfteparagraf ind i loven. Det er naturligvis Danmarks biblioteksskole, der over for ministeriet skal fremsætte forslag om en 2-årig overbygningsuddannelse. Den vil så blive nærmere drøftet med undervisningsministeren med henblik på en eventuel koordinering med eksisterende institutioner og deres tilbud. Det er altså ikke ministeren selv, der sidder og udformer den overbygningsuddannelse, og hvad den skal indeholde.

Jeg giver selvfølgelig meget gerne tilsagn både til fru Ingerlise Koefoed og til andre om at holde kulturudvalget orienteret, så snart der foreligger et forslag – hvis der kommer et forslag. Så mener jeg faktisk udvalget har fået den sikkerhed, man med rimelighed kan forlange. Jeg ved ikke i dag, hvad den overbygningsuddannelse skal gå ud på, men det er altså heller ikke mig, der udformer undervisningsplaner eller overbygningsuddannelsesplaner, og det gælder også generelt for lovforslaget. Så jeg giver med glæde tilsagn til fru Ingerlise Koefoed om dette.

Til sidst kan jeg med hensyn til hr. Poulsgaards spørgsmål roligt svare, at der er absolut ingen planer om en bogafgift.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Under første behandling af dette lovforslag kan jeg huske, at jeg gjorde noget ud af at orientere om, hvordan det egentlig var gået med tidligere biblioteksskolelovgivninger. Jeg mener at kunne huske, at jeg påpegede, at de tre sidste lovrevisioner havde fundet sted med 10 års mellemrum. Jeg mener også, at jeg ved den lejlighed fortalte, at betækningsarbejdet gik i gang ca. 5 år forud for, at lovændringen fandt sted. Jeg mener også at kunne huske, at administrationsdepartementets arbejde med disse ting gik i gang, ca. 5 år før lovforslaget blev vedtaget.

På den baggrund synes jeg, det er rimeligt at få revisionsbestemmelsen ind. Det er en virkelig ændring, i forhold til sidste gang der blev ændret i loven. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at hvis ministeren synes, at 1989-1990 er for kort tid, så kunne vi

[Ovist Jørgensen]

måske tale med hinanden om at finde et lidt senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det er bare lige for at fortælle kulturministeren, at der jo ikke er nogen, der har sagt, at vi hellere vil undvære de videregående studier. Det har jeg sagt to gange, så det er såmænd mest af hensyn til fortrykket, for jeg tror ikke, ministeren forstår det.

Det er rigtigt, at det kan være lidt irriterende hele tiden at blive mødt med mistillid, når man er minister. En del af baggrunden kan jo være ministerens egen praksis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

§ 3
vedtoges med 125 stemmer mod 6.

Ændringsforslaget uden for betænkningen af Tinning (VS) om, at § 3 udgår, var dermed forkastet.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 59 stemte for, 68 imod.

§ 4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 60 stemte for, 69 imod.

§§ 5-8
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 60 stemte for, 70 imod.

§ 9
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Af Ole Espersen (S), Ebba Strange (SF), Bernhard Baunsgaard (RV) og Lenger (VS) m.fl.

(Fremsat 19/3 85. Første behandling 22/3 85. Betænkning 30/4 85).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Af Hagen Hagensen (KF), Bjørn Elmquist (V), Birgith Mogensen (CD) og Kofod-Svendsen (KrF).

(Fremsat 20/3 85. Første behandling 22/3 85. Betænkning 30/4 85).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Torben Lund (S):

Så er vi næsten nået til vejs ende vedrørende ændring af udlændingeloven. Det har også været en svær fødsel igennem de sene-